

PREMIUM

Steen door de ruit in bus in Utrecht. © Twitter

Julie: 'Ik dacht echt dat het einde van mijn leven nabij was toen de bus werd bekogeld'

Julie Nijkamp (21) was de jonge vrouw die [zondagavond een steen tegen haar hoofd](#) kreeg toen lijn 8 werd bekogeld op de Dichtersbaan bij Utrecht Centraal. Ze had het idee dat er een aanslag werd gepleegd.

Ard Schouten 05-11-18, 21:49

„Ik was op weg naar Lunetten. Staarde naar buiten, maar omdat het donker was, lag mijn focus ook bij wat er gebeurde in de stadsbus. Ineens was er een klap. Keihard. Er werd geschreeuwd, mensen huilden. Ik dacht echt dat het einde van mijn leven nabij was. We wisten niet waar de klap vandaan kwam. Stond er iemand met een geweer buiten? Werden we bekogeld? Gelukkig bleek het laatste het geval te zijn. Iemand vond een steen. Dat luchtte op, hoewel ik 'm tegen mijn hoofd had gekregen.”

Glasbom

Op het moment van de inslag beseftte ze amper wat er gebeurde. „Ik dook ineen. Met alles wat er in de wereld gebeurt, vrees je het ergste. Een aanslag? Het ging zo snel. De chauffeur had de muziek hard aanstaan. Hij had het geeneens meteen door. Pas na een tijdje stopte hij. Er was overal glas, dat brokkelde steeds verder af in grotere stukken. Het leek wel een *glasbom*. De steen kwam binnen op de plek waar normaal rolstoelen staan. Nu was het een kinderwagen. Maar er raakte wonder boven wonder niemand gewond. Het duurde zeker drie à vier minuten eer we doorhadden dat er een steen was gegooid. IK belde mijn ouders. Pap, niet schrikken, ik zit in een bus die is bekogeld, ben geraakt. Maar niet gewond. Dat belletje was een heel emotioneel moment.”

Noodstop

In de uren die volgden - ze werd thuisgebracht door de vervoerder UO-V - drong het tot de Bossche vrouw die in Utrecht studeert door wat er óók had kunnen gebeuren. „Ik vroeg aan een medewerker van de busmaatschappij wat er was gebeurd als ik op de noodstop had gedrukt. Dat wilde ik weten voor de volgende keer. Anders dan in een trein moet de chauffeur vervolgens remmen. Maar wat als de steen hem had geraakt? En hij dat niet kon? Je moet er niet aan denken.”

Later kwam de boosheid opzetten bij Nijkamp. „Op de dader of daders. Ik begreep dat al eerder die avond twee bussen zijn geraakt, maar niet op de ramen. Ik ben jong, snap best dat je soms niks te doen hebt en gaat lopen flikflooiën op straat, maar dit is onacceptabel. Ze hebben geen idee wat de consequenties hadden kunnen zijn.”

Herfstblaadjes

De ochtend na het incident merkte Nijkamp dat ze op weg naar het Grafisch Lyceum de bushalte 'automatisch' voorbij liep. „Kennelijk wilde ik liever twintig minuten lopen dan acht minuten met de bus. Het heeft me allemaal erg aangegrepen. Ik was juist tijdelijk bij een kennis gaan wonen omdat ik tentamens heb, en niet afhankelijk wilde zijn van de NS en de herfstblaadjes. En dan gebeurt dit. Het gaat al met al redelijk met me. Nu tentamens doen is zwaar. Ik heb hoofdpijn. Geen idee of het van de klap van de steen komt of van tentamenstress. Toch ga ik er gewoon voor. Ik ben dankbaar dat ik er met slechts de schrik vanaf ben gekomen en überhaupt nog tentamen kan doen.”

De dader is nog niet gepakt. Hij droeg een joggingbroek en een donkere 'hoody'. Nijkamp gaat aangifte doen als er een verdachte aangehouden is. „Eerst maar eens de focus op mijn tentamens.”